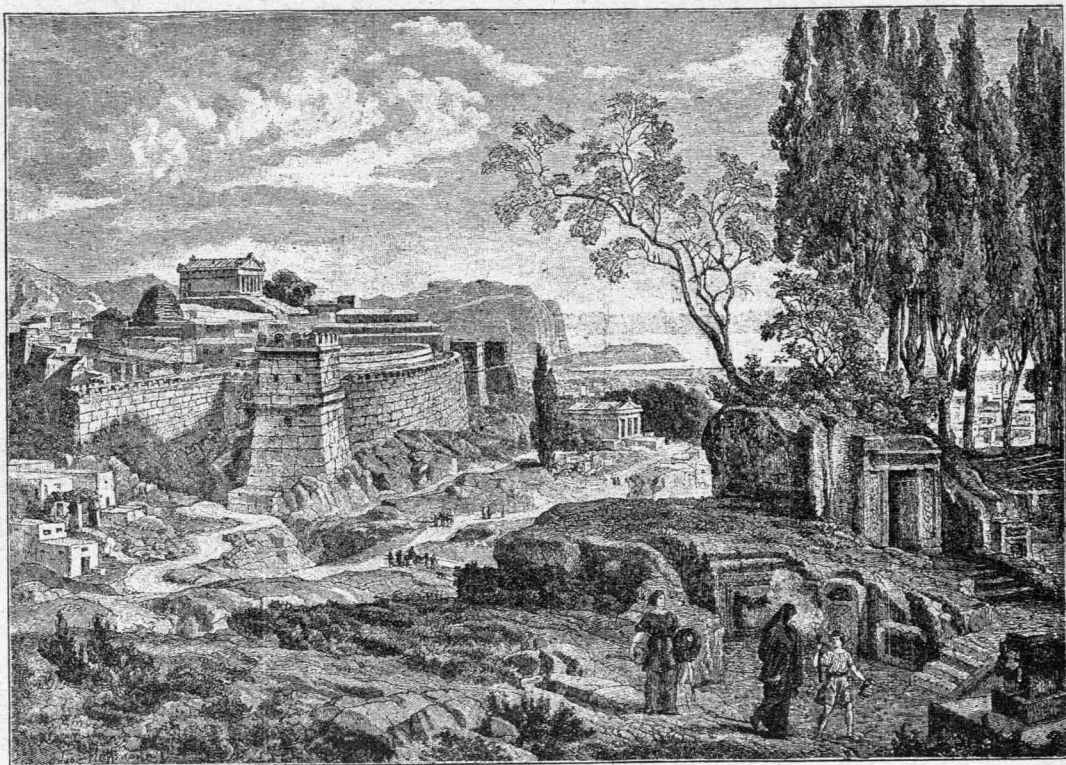

ΑΙ ΜΥΚΗΝΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΤΡΕΪΔΩΝ

της δουλείας τοῦ ἀτόμου — εἶνε ὁ κύριος τῆς τοιαύτης μεταβολῆς ἐχθρός. Δὲν ἤξεύρομεν βεβαίως ποῖον τῶν διαφόρων τούτων συστημάτων εἶνε ἀληθὲς ἀπολύτως καὶ ὑπὲρ τίνος ὀφείλομεν νὰ αγωνισθώμεν. Ἀλλ' ὅ,τι δι' ἡμᾶς εἶνε ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι ἀπὸ τοῦ εὐγενοῦς, τοῦ ἐπιστημονικοῦ, τοῦ ὅλως θεωρητικοῦ σοσιαλισμοῦ — καὶ αὐτὸς φαίνεται ὅτι παρ' ἡμῖν ἀγνοεῖται ἐντελῶς — μέχρι τῆς ὑπὸ τῶν ἀγυρτῶν καὶ δημαγωγῶν ἐκμεταλλευσέως του, τοῦ σοσιαλισμοῦ τῶν καφερίων καὶ τῶν ἐδῶν, τοῦ ἀπαισίου καὶ βιάιου, τοῦ πεπλανημένου καὶ ἀμαθοῦς, τοῦ μακρομένου ὑπὸ μυρίας μορφᾶς, ἡ ἀπόστασις εἶνε ἄβυσσος, ἡ ὅποια διὰ νὰ πληρωθῇ θὰ χρειασθῶσιν ἔτη πολλά, αἰῶν ἴσως ὀλόκληρος ἐνεργείας, ἔως οὗ καταλήξῃ εἰς συγκεκριμένην τινὰ μεταβολήν, τῆς ὅποιας μόνον ἡ τάσις ἤρχισε νὰ παρατηρηθῇ. Σήμερον οἱ κεφαλαιοῦχοι, ἐκ συμφέροντος ἀμέσου ἀτομικοῦ, εἶνε οἱ φυσικοὶ ἐχθροὶ τῆς σοσιαλιστικῆς θεωρίας. Ὁ λαὸς ἀπεναντίας, πρὸ πάντων ὁ πάσχων λαὸς τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, διακείται ὀρμεμφύτως ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ἐναντίον τῶν κεφαλαιοῦχων· ἐξερεθιζόμενος δὲ καταλλήλως ὑπὸ λόγων, δημοσιευμάτων καὶ παραδειγμάτων, ἐκτρέπεται ὑπὸ μυρία προσχήματα εἰς ἐχθρικὰς κατ' ἐκείνων ἐκδηλώσεις. Ταῦτα ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἀναγκαιῶς συντηρητικὴ, προσπαθεῖ δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ καταπνίξῃ. Εἶνε δὲ φυσικὸν ἡ ἀντίδρασις αὕτη νὰ ἐπιφέρῃ ὅλοεν μεγαλειτέραν ἐξύττητα καὶ νὰ ἐκπειλήται ἡ τάξις καὶ νὰ κορυφωταὶ ὁ φόβος τὴν ἡμέραν τῶν ἐργατικῶν συγκεντρώσεων. Αὕτη εἶνε ἡ θέσις τῆς 1ης Μαΐου, τῆς διεθνoῦς σοσιαλι-

στικῆς ἐορτῆς. Ὅτι εἰς προσεχὲς μέλλον θὰ εἶνε ἀκόμη κρίσιμωτέρα καὶ ὅτι εἰς μέλλον ἀπώτερον θάναταιλῃ μία 1η Μαΐου ἡμέρα σοβαρῶν γεγονότων, σχετιζομένων πρὸς τὴν μετατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, τοῦτο μόνον οἱ ἀμβλύωπες δὲν προβλέπουσι. Δὲν εἴπομεν ὅτι ἡ ἄβυσσος θὰ πληρωθῇ;

★

Ὅταν μία εἰσδήποτε τῶν προταθεισῶν ἡ μὴ λύσεων τοῦ σοσιαλιστικοῦ ζητήματος, ἐφαρμοσθῇ ὅταν θάττον ἡ βράδιον ὑπονομευθῇ τὸ φοβερόν κράτος τοῦ κεφαλαίου, ὅταν θὰ ἐλαττωθῇ ὅπωςδήποτε ἡ σημερινὴ τῆς κοινωνίας ἀνισότης, ὅταν ἡ ἐργασία, ἡ ἐκπαίδεσις καὶ ἡ διατροφή θὰ εἶνε ὁ κοινὸς κληρὸς παντὸς ἀνθρώπου — ἄρά γε εἶνε φυσικῶς δυνατόν νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὸν ἀντίκτυπον τοιοῦτου γεγενημένου καὶ ἡ Ἑλλάς καὶ νὰ μείνῃ εἰς τὸ νῦν καθεστώς, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ κρίνεται ὑπὸ τῶν σημερινῶν τῆς σοφῶν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς τελειότητος; Μίαν τοιαύτην ἀποξένωσιν καὶ ἀνεξάρτησιν, ἐγὼ τοῦλάχιστον εἰμαι ἀνίκανος νὰ φαντασθῶ. Ὅσάντις δὲ ἀναγινώσκω εἰς τὴν συναυλίαν τοῦ τύπου καὶ ἀκούω ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ὅτι σοσιαλιστικὸν ζήτημα δὲν ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι, κινδυνεύω νὰ πιστεύσω ὅτι οἱ δημοσιολόγοι μας φαντάζονται τὸ πρότυπον αὐτὸ Βασιλεῖον ἀποτελοῦν τμήμα ἀνεξάρτητον ὅχι τῆς Εὐρώπης ἀλλὰ καὶ τοῦ πλανήτου ὅλου, δορυφόρον ἴσως διαγράφοντα περὶ αὐτὸν ἀσύμπτωτον τροχίαν καὶ καταδικασμένον νὰ ζῇ αἰωνίως μ' ἓνα ἀνισοσκελὲς προὔπολογισμόν. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ στοιχειώδους τούτου κοσμο-